

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 146

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

3 iunie 2016

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/879 al Comisiei din 2 iunie 2016 de stabilire, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului, a modalităților legate de declarația de conformitate la introducerea pe piață a echipamentelor de refrigerare, de climatizare și a pompelor de căldură încărcate cu hidrofluorcarburi și de verificare a acestora de către un auditor independent ⁽¹⁾** 1
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/880 al Comisiei din 2 iunie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 6

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal** 8
- ★ **Directiva (UE) 2016/882 a Comisiei din 1 iunie 2016 de modificare a Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele lingvistice ⁽¹⁾** 22

DECIZII

- ★ **Decizia (UE, Euratom) 2016/883 a Comisiei din 31 mai 2016 privind normele de punere în aplicare pentru măsurile standard de securitate, nivelurile de alertă și gestionarea situațiilor de criză în cadrul Comisiei, în temeiul articolului 21 din Decizia (UE, Euratom) 2015/443 privind securitatea în cadrul Comisiei** 25

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/884 a Comisiei din 1 iunie 2016 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („*Piper Betle*”), în ceea ce privește perioada sa de aplicare [notificată cu numărul C(2016) 3181]⁽¹⁾ 29

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 al Comisiei din 18 martie 2016 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor pentru construirea, testarea, instalarea, operarea și repararea tahografelor și a componentelor acestora (JO L 139, 26.5.2016) 31
- ★ Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/535 al Comisiei din 5 aprilie 2016 de modificare a anexei II la Regulamentul (UE) nr. 206/2010 în ceea ce privește rubrica referitoare la Singapore din lista țărilor terțe, a teritoriilor sau a părților acestora din care este autorizată introducerea în Uniune a cărnii proaspete (JO L 89, 6.4.2016) 37
- ★ Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/876 al Comisiei din 1 iunie 2016 de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să se aplice cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în perioada 20 mai 2016-27 mai 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2081 pentru anumite cereale originare din Ucraina (JO L 145, 2.6.2016) 37
- ★ Rectificare la Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014) 38

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/879 AL COMISIEI

din 2 iunie 2016

de stabilire, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului, a modalităților legate de declarația de conformitate la introducerea pe piață a echipamentelor de refrigerare, de climatizare și a pompelor de căldură încărcate cu hidrofluorcarburi și de verificare a acestora de către un auditor independent

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 ⁽¹⁾, în special articolul 14 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 permite introducerea pe piață a echipamentelor de refrigerare, de climatizare și a pompelor de căldură încărcate cu hidrofluorcarburi, dacă hidrofluorcarburile conținute în echipamente sunt contabilizate în sistemul de cote menționat la capitolul IV din regulamentul respectiv. La introducerea pe piață a echipamentelor preîncărcate, producătorii și importatorii de echipamente trebuie să documenteze respectarea acestei cerințe și să întocmească o declarație de conformitate în acest sens.
- (2) La întocmirea declarațiilor de conformitate și a documentației este necesar să se ofere diferite opțiuni în funcție de diversele modalități de asigurare a respectării cerinței aflate la dispoziția producătorului și importatorilor. Aceste opțiuni se referă la introducerea pe piață a echipamentelor încărcate cu hidrofluorcarburi care fac obiectul unei autorizații în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, a echipamentelor încărcate cu hidrofluorcarburi care au fost introduse pe piață anterior în vrac și care ulterior au fost reexportate și încărcate în echipamente în afara Uniunii, precum și a echipamentelor încărcate cu hidrofluorcarburi în Uniune. Importatorii și producătorii trebuie să furnizeze diferite tipuri de documente care reflectă tipurile diferite de activități desfășurate de către aceste întreprinderi.
- (3) Pentru a se asigura credibilitatea declarațiilor de conformitate care se bazează pe autorizațiile acordate în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, este important să se asigure trasabilitatea autorizațiilor respective. În acest sens, aceste autorizații ar trebui înregistrate în mod corespunzător în registrul întocmit în temeiul articolului 17 din regulamentul menționat.
- (4) Pentru a oferi orientări pentru verificarea de către terți a declarației de conformitate și a documentației aferente solicitate în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, ar trebui stabilit domeniul de aplicare al acestei verificări, precum și modalitățile de prezentare a documentelor de verificare.
- (5) Din motive de coerență, este necesar ca dispozițiile relevante prevăzute în prezentul regulament și dispozițiile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 517/2014 să se aplice de la aceeași dată.

⁽¹⁾ JO L 150, 20.5.2014, p. 195.

- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 24 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Declarația de conformitate

- (1) Importatorii și producătorii de echipamente de refrigerare, de climatizare și de pompe de căldură încărcate cu hidrofluorcarburi (denumite în continuare „echipamente”) întocmesc declarația de conformitate menționată la articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 utilizând modelul prevăzut în anexa I la prezentul regulament. Declarația de conformitate este semnată de un reprezentant legal al producătorului sau al importatorului de echipamente.
- (2) În cazul în care importă echipamentele menționate la articolul 1, importatorul se asigură că o copie a declarației de conformitate este pusă la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației vamale legate de punerea în liberă circulație în Uniune.
- (3) O declarație de conformitate se poate referi la o autorizație menționată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 numai dacă autorizația este înregistrată în mod corespunzător în registrul întocmit în temeiul articolului 17 din regulamentul respectiv.

Articolul 2

Documentație

- (1) Pentru introducerea pe piață, producătorii de echipamente încărcate cu hidrofluorcarburi în Uniune păstrează următoarea documentație menționată la articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014:
- (a) declarația de conformitate;
 - (b) o listă în care sunt precizate echipamentele, tipul și cantitatea totală în kilograme pe tip de hidrofluorcarburi conținute în echipamente; această listă nu este obligatorie dacă producătorul poate demonstra că hidrofluorcarburile conținute în echipamente au fost introduse pe piață înainte de a fi încărcate;
 - (c) în cazul în care hidrofluorcarburile au fost furnizate de o altă întreprindere în Uniune, bonul de livrare sau factura pentru hidrofluorcarburile corespunzătoare care au fost introduse anterior pe piață în Uniune;
 - (d) în cazul în care hidrofluorcarburile conținute în echipamente sunt importate și puse în liberă circulație în Uniune de producătorul de echipamente înainte de încărcarea echipamentelor, documentele vamale relevante din care să reiasă că respectiva cantitate de hidrofluorcarburi conținute în echipamente a fost pusă în liberă circulație în Uniune;
 - (e) în cazul în care hidrofluorcarburile conținute în echipamente sunt importate de către producător, dar nu sunt puse în liberă circulație în Uniune înainte de încărcarea echipamentelor, dovada că procedurile vamale relevante pentru punerea în liberă circulație a cantităților relevante de hidrofluorcarburi sunt respectate atunci când echipamentele sunt introduse pe piață;
 - (f) în cazul în care hidrofluorcarburile conținute în echipamente sunt fabricate de producătorul de echipamente și încărcate în echipamentele acestuia în Uniune, un document care să indice cantitatea de hidrofluorcarburi conținute în echipamente.
- (2) Importatorii de echipamente păstrează următoarea documentație, menționată la articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, pentru toate echipamentele care fac obiectul unei declarații vamale de punere în liberă circulație în Uniune:
- (a) declarația de conformitate;
 - (b) o listă în care sunt precizate echipamentele puse în liberă circulație și care conține următoarele informații:
 - (i) informații privind modelul;

- (ii) numărul de unități din fiecare model;
 - (iii) identificarea tipului de hidrofluorcarburi conținute în fiecare model;
 - (iv) cantitatea de hidrofluorcarburi din fiecare unitate, rotunjită la cel mai apropiat gram;
 - (v) cantitatea totală de hidrofluorcarburi exprimată în kilograme și în tone de CO₂ echivalent;
- (c) declarația vamală aferentă punerii în liberă circulație a echipamentelor în Uniune;
- (d) în cazul în care hidrofluorcarburile conținute în echipamente au fost introduse pe piață în Uniune și ulterior au fost exportate și încărcate în echipamentele respective în afara Uniunii, un bon de livrare sau o factură, precum și o declarație din partea întreprinderii care a introdus hidrofluorcarburile pe piață, în care să se precizeze că respectiva cantitate de hidrofluorcarburi a fost sau va fi declarată ca fiind introdusă pe piață în Uniune și că aceasta nu a fost și nu va fi declarată ca fiind furnizată direct pentru export în sensul articolului 15 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 și al secțiunii 5C din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 3

Verificare

- (1) Auditorul independent menționat la articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 verifică următoarea documentație și declarația (declarațiile) de conformitate ale importatorului de echipamente:
- (a) coerența declarației (declarațiilor) de conformitate și a documentelor aferente cu rapoartele prezentate în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 și al secțiunilor 11, 12 și 13 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014;
 - (b) exactitatea și caracterul complet ale informațiilor cuprinse în declarațiile de conformitate și în documentele aferente, pe baza evidențelor ținute de întreprindere cu privire la tranzacțiile relevante;
 - (c) în cazul în care un importator de echipamente face trimitere la o autorizație eliberată în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, disponibilitatea unui număr suficient de autorizații prin compararea datelor din registrul menționat la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 cu documentele care atestă introducerea pe piață;
 - (d) în cazul în care hidrofluorcarburile conținute în echipamente au fost introduse pe piață în Uniune și ulterior au fost exportate și încărcate în echipamentele respective în afara Uniunii, existența unei declarații a întreprinderii care introduce hidrofluorcarburile pe piață în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (d), care acoperă cantitățile în cauză.
- (2) Auditorul independent eliberează un document de verificare ce conține constatările sale în urma verificării efectuate în conformitate cu alineatul (1). Documentul include o declarație privind nivelul de exactitate al documentației și al declarațiilor relevante.

Articolul 4

Prezentarea documentelor de verificare

Importatorul de echipamente prezintă documentul de verificare menționat la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament, utilizând instrumentul de raportare pus la dispoziție în temeiul articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014, până la data de 31 martie a fiecărui an pentru anul calendaristic precedent și indică în instrument constatările auditorului privind nivelul de exactitate al documentației și al declarațiilor relevante.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014 al Comisiei din 30 octombrie 2014 de stabilire a formatului și mijloacelor de prezentare a raportului menționat la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind gazele fluorurate cu efect de seră (JO L 318, 5.11.2014, p. 5).

*Articolul 5***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, articolele 1 și 2 se aplică de la 1 ianuarie 2017, iar articolele 3 și 4 se aplică de la 1 ianuarie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 iunie 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Declarație de conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾

Prin prezenta, [a se insera denumirea întreprinderii, numărul TVA și, în cazul importatorilor de echipamente, a se insera numărul de înregistrare pe Portalul privind gazele fluorurate cu efect de seră] declară pe proprie răspundere că, la introducerea pe piață a echipamentelor preîncărcate, pe care le importă în Uniune sau le produce în Uniune, hidrofluorcarburile conținute în echipamente sunt contabilizate în sistemul de cote menționat la capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, având în vedere că:

[a se bifa opțiunea relevantă (opțiunile relevante); acoperirea prin sistemul de cote se realizează printr-una sau mai multe dintre opțiunile de mai jos]

- ☐ A. întreprinderea deține autorizația eliberată (autorizațiile eliberate) în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, care este înregistrată (sunt înregistrate) în registrul menționat la articolul 17 din regulamentul respectiv, la momentul punerii în liberă circulație, pentru a folosi cota unui producător sau a unui importator de hidrofluorcarburi care face obiectul articolului 15 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 pentru cantitatea de hidrofluorcarburi conținută în echipamente.
- ☐ B. [numai pentru importatorii de echipamente] hidrofluorcarburile conținute în echipamente au fost introduse pe piață în Uniune și ulterior au fost exportate și încărcate în echipamentele respective în afara Uniunii, iar întreprinderea care a introdus hidrofluorcarburile pe piață a dat o declarație în care precizează că respectiva cantitate de hidrofluorcarburi a fost sau va fi declarată ca fiind introdusă pe piață în Uniune și că aceasta nu a fost și nu va fi declarată ca fiind furnizată direct pentru export în sensul articolului 15 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 517/2014, în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 și al secțiunii 5C din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014 al Comisiei ⁽²⁾.
- ☐ C. [numai pentru echipamentele produse în Uniune] hidrofluorcarburile încărcate în echipamente au fost introduse pe piață de către producător sau importator de hidrofluorcarburi care face obiectul articolului 15 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014.

[numele și funcția reprezentantului legal]

[semnătura reprezentantului legal]

[data]

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 (JO L 150, 20.5.2014, p. 195).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1191/2014 al Comisiei din 30 octombrie 2014 de stabilire a formatului și mijloacelor de prezentare a raportului menționat la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind gazele fluorurate cu efect de seră (JO L 318, 5.11.2014, p. 5).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/880 AL COMISIEI**din 2 iunie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 iunie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	127,1
	TR	66,0
	ZZ	96,6
0707 00 05	TR	99,6
	ZZ	99,6
0709 93 10	TR	149,1
	ZZ	149,1
0805 50 10	AR	171,0
	MA	160,2
	TR	75,0
	ZA	188,7
	ZZ	148,7
0808 10 80	AR	112,0
	BR	103,6
	CL	135,6
	CN	112,1
	NZ	156,1
	PE	111,0
	US	192,9
	ZA	112,7
	ZZ	129,5
0809 10 00	TR	260,5
	ZZ	260,5
0809 29 00	TR	572,4
	US	828,7
	ZZ	700,6

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2016/881 A CONSILIULUI

din 25 mai 2016

de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113 și 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În ultimii ani, provocarea pe care o reprezintă fraudele și evaziunea fiscală s-a agravat considerabil, devenind un subiect de îngrijorare major în Uniune și la nivel mondial. Schimbul automat de informații constituie un instrument important în această privință: în comunicarea sa din 6 decembrie 2012 de stabilire a unui plan de acțiune privind consolidarea luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale, Comisia a evidențiat necesitatea de a promova cu fermitate schimbul automat de informații ca viitor standard european și internațional în materie de transparență și de schimb de informații în domeniul fiscal. În concluziile sale din 22 mai 2013, Consiliul European a solicitat extinderea schimbului automat de informații atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel mondial, în vederea combaterii fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive.
- (2) Întrucât grupurile de întreprinderi multinaționale își desfășoară activitatea în țări diferite, acestea au posibilitatea de a adopta practici de planificare fiscală agresivă care nu sunt la îndemâna societăților naționale. Atunci când grupurile de întreprinderi multinaționale recurg la aceste practici, societățile pur naționale, în mod normal întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), pot fi afectate în mod special, întrucât sarcina lor fiscală este mai ridicată decât cea a grupurilor de întreprinderi multinaționale. Pe de altă parte, toate statele membre pot suferi pierderi de venituri și există riscul unei competiții pentru atragerea grupurilor de întreprinderi multinaționale prin acordarea de avantaje fiscale suplimentare.
- (3) Autoritățile fiscale din statele membre au nevoie de informații exhaustive și pertinente referitoare la grupurile de întreprinderi multinaționale în ceea ce privește structura lor, politica lor de stabilire a prețurilor de transfer și tranzacțiile lor interne în interiorul și în afara Uniunii. Aceste informații vor permite autorităților fiscale să reacționeze la practicile fiscale dăunătoare prin modificarea legislației sau prin efectuarea de evaluări adecvate ale riscurilor și de audituri fiscale corespunzătoare, precum și să observe dacă societățile adoptă practici care au ca rezultat transferul artificial de cantități importante de venituri către medii avantajoase din punct de vedere fiscal.
- (4) O mai mare transparență față de autoritățile fiscale ar putea avea ca efect încurajarea grupurilor de întreprinderi multinaționale să renunțe la anumite practici și să își plătească impozitele în mod echitabil în țara în care realizează profituri. Creșterea gradului de transparență pentru grupurile de întreprinderi multinaționale este, prin urmare, o parte importantă a măsurilor de combatere a erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor.

⁽¹⁾ Avizul Parlamentului European din 12 mai 2016 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul Comitetului Economic și Social European din 28 aprilie 2016 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

- (5) Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre privind un cod de conduită referitor la documentarea prețurilor de transfer pentru întreprinderile asociate din Uniunea Europeană („DPT UE”) ⁽¹⁾ stabilește deja modalități prin care grupurile de întreprinderi multinaționale din Uniune să poată furniza autorităților fiscale informațiile privind activitățile economice globale ale întreprinderilor și politicile de stabilire a prețurilor de transfer („dosarul principal”) și a informațiilor privind tranzacțiile concrete ale entităților locale („dosarul local”). Cu toate acestea, DPT UE nu prevede în prezent niciun mecanism de furnizare a unui raport pentru fiecare țară în parte.
- (6) În raportul pentru fiecare țară în parte, grupurile de întreprinderi multinaționale ar trebui să prezinte, în fiecare an și pentru fiecare jurisdicție fiscală în care desfășoară activități economice, cuantumul veniturilor, al profiturilor anterioare impozitării veniturilor și al impozitelor pe venit plătite sau acumulate. Grupurile de întreprinderi multinaționale ar trebui, de asemenea, să raporteze numărul de salariați, capitalul declarat, profitul nedistribuit și imobilizările corporale din fiecare jurisdicție fiscală. În fine, grupurile de întreprinderi multinaționale ar trebui să identifice fiecare entitate din cadrul grupului care desfășoară activități economice într-o anumită jurisdicție fiscală și să furnizeze informații privind activitățile economice efectuate de fiecare entitate.
- (7) Pentru a utiliza în mod mai eficient resursele publice și a reduce sarcina administrativă pentru grupurile de întreprinderi multinaționale, obligația de raportare ar trebui să se aplice numai grupurilor de întreprinderi multinaționale al căror venit total consolidat depășește o anumită sumă. Prezenta directivă ar trebui să garanteze că aceleași informații sunt colectate și puse la dispoziția administrațiilor fiscale în timp util în întreaga Uniune.
- (8) Pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, Uniunea trebuie să asigure o concurență loială între grupurile de întreprinderi multinaționale din Uniune și cele din afara Uniunii care dețin una sau mai multe entități situate în Uniune. Prin urmare, ambele categorii de grupuri ar trebui să se supună obligației de raportare. Cu toate acestea, pentru a asigura o tranziție fără dificultăți, statele membre ar trebui să poată amâna cu un an obligația de raportare pentru entitățile constitutive care își au rezidența într-un stat membru și care nu sunt societățile-mamă finale ale grupurilor de întreprinderi multinaționale sau ale societăților lor mamă surogat.
- (9) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să asigure aplicarea respectivelor sancțiuni. Deși alegerea sancțiunilor rămâne la latitudinea statelor membre, sancțiunile prevăzute ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive.
- (10) Pentru a se asigura buna funcționare a pieței interne, este necesar să se garanteze că statele membre adoptă norme coordonate cu privire la obligațiile de transparență care le revin grupurilor de întreprinderi multinaționale.
- (11) În ceea ce privește schimbul de informații între statele membre, Directiva 2011/16/UE a Consiliului ⁽²⁾ prevede deja schimbul automat obligatoriu de informații în mai multe domenii.
- (12) Schimbul automat obligatoriu de rapoarte pentru fiecare țară în parte între statele membre ar trebui să includă, în fiecare caz, comunicarea unui set definit de informații de bază care ar urma să fie accesibile statelor membre în care, pe baza informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități ale grupului de întreprinderi multinaționale fie își au rezidența fiscală, fie sunt supuse impozitării pentru activitățile economice desfășurate prin intermediul unui sediu permanent al unui grup de întreprinderi multinaționale.
- (13) Pentru a reduce la minimum costurile și sarcinile administrative atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru grupurile de întreprinderi multinaționale, este necesar să se stabilească norme care să fie în concordanță cu evoluțiile de pe plan internațional și să contribuie pozitiv la punerea lor în aplicare. La 19 iulie 2013, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a publicat planul său de acțiune pentru combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor („planul de acțiune privind BEPS”), care reprezintă o inițiativă majoră pentru modificarea normelor fiscale internaționale existente. La 5 octombrie 2015, OCDE și-a prezentat rapoartele finale, care au fost avizate de miniștrii de finanțe ai țărilor G20. În cursul reuniunii din perioada 15-16 noiembrie 2015, pachetul OCDE a fost avizat și de liderii G20.
- (14) Lucrările privind acțiunea 13 din planul de acțiune privind BEPS au avut ca rezultat un set de standarde pentru furnizarea de informații referitoare la grupurile de întreprinderi multinaționale, inclusiv registrul principal, registrul local și raportul pentru fiecare țară în parte. Prin urmare, la stabilirea normelor privind raportul pentru fiecare țară în parte, este oportun să se ia în considerare standardele OCDE.

⁽¹⁾ Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuiniți în cadrul Consiliului, din 27 iunie 2006 privind un cod de conduită referitor la documentarea prețurilor de transfer pentru întreprinderile asociate din Uniunea Europeană (DPT UE) (JO C 176, 28.7.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

- (15) În situația în care o entitate constitutivă nu poate obține sau nu poate dobândi toate informațiile necesare pentru a îndeplini cerința de raportare în temeiul prezentei directive, statele membre ar putea considera acest lucru ca un indiciu al necesității de a evalua riscurile de nivel înalt aferente prețurilor de transfer și alte riscuri aferente erodării bazei impozabile și transferului profiturilor legate de respectivul grup de întreprinderi multinaționale.
- (16) Când un stat membru constată că un alt stat membru nu și-a respectat în mod sistematic obligația de a furniza în mod automat rapoarte pentru fiecare țară în parte, acesta ar trebui să depună eforturi pentru a consulta statul membru respectiv.
- (17) Acțiunea Uniunii în domeniul raportării pentru fiecare țară în parte ar trebui să țină seama în continuare, în mod special, de evoluțiile viitoare de la nivelul OCDE. În momentul punerii în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să utilizeze raportul final din 2015 privind acțiunea 13 elaborat în cadrul proiectului OCDE/G20 privind combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, ca sursă de ilustrare sau de interpretare a prezentei directive și pentru a asigura coerența aplicării acesteia în toate statele membre.
- (18) Este necesar să se specifice cerințe lingvistice pentru schimbul de informații între statele membre cu privire la rapoartele pentru fiecare țară în parte. De asemenea, este necesar să se adopte modalitățile practice necesare pentru modernizarea rețelei comune de comunicații definite la articolul 3 punctul 13 din Directiva 2011/16/UE („rețeaua CCN”). Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a articolului 20 alineatul (6) și a articolului 21 alineatul (6) din Directiva 2011/16/UE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (19) În vederea unei utilizări mai eficiente a resurselor și a facilitării schimbului de informații, precum și pentru ca statele membre să nu fie nevoite să procedeze fiecare la ajustări similare în cadrul sistemelor lor respective, schimbul de informații ar trebui să se efectueze prin intermediul rețelei CCN. Modalitățile practice necesare pentru actualizarea sistemului ar trebui adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2) din Directiva 2011/16/UE.
- (20) Prin urmare, domeniul de aplicare al schimbului obligatoriu de informații ar trebui extins pentru a include schimbul automat de informații privind raportul pentru fiecare țară în parte.
- (21) Raportul anual al statelor membre către Comisie în temeiul articolului 23 din Directiva 2011/16/UE ar trebui să precizeze în detaliu în ce măsură a avut loc raportarea la nivel local în temeiul articolului 8aa din respectiva directivă și al secțiunii 2 punctul 1 din anexa III la respectiva directivă și să conțină o listă a tuturor jurisdicțiilor în care își au rezidența societăți-mamă finale ale unor entități constitutive din Uniune, dar în care nu au fost depuse sau nu s-a făcut schimb de rapoarte complete.
- (22) Schimbul de informații în temeiul prezentei directive nu conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice.
- (23) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (24) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unei cooperări administrative eficiente între statele membre în condiții compatibile cu buna funcționare a pieței interne, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, din motive de uniformitate și eficacitate, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (25) Prin urmare, Directiva 2011/16/UE ar trebui modificată în consecință,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2011/16/UE se modifică după cum urmează:

1. Punctul 9 din articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «schimb automat» înseamnă:

- (a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 8a și 8aa, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În înțelesul articolului 8 alineatul (1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;
- (b) în sensul articolului 8 alineatul (3a), comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite;
- (c) în înțelesul dispozițiilor din prezenta directivă, cu excepția articolului 8 alineatele (1) și (3a), a articolului 8a și a articolului 8aa, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu literele (a) și (b) din prezentul punct.

În contextul articolului 8 alineatele (3a) și (7a), al articolului 21 alineatul (2) și al articolului 25 alineatele (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa I. În contextul articolului 8aa și al anexei III, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa III.”.

2. În capitolul II secțiunea II se introduce următorul articol:

„Articolul 8aa

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la raportul pentru fiecare țară în parte

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune societății-mamă finale a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală pe teritoriul său, sau oricărei alte entități raportoare în conformitate cu secțiunea II din anexa III, să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte pentru fiecare an fiscal de raportare, în termen de 12 luni de la ultima zi a anului fiscal de raportare a grupului de întreprinderi multinaționale în conformitate cu secțiunea II din anexa III.

(2) Autoritatea competentă a unui stat membru în care a fost primit raportul pentru fiecare țară în parte în temeiul alineatului (1) comunică, prin intermediul schimbului automat și în termenul stabilit la alineatul (4), raportul pentru fiecare țară în parte oricărui alt stat membru în care, pe baza informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități constitutive din grupul de întreprinderi multinaționale al entității raportoare își au rezidența fiscală sau sunt supuse impozitării pentru activitatea economică desfășurată prin intermediul unui sediu permanent.

(3) Raportul pentru fiecare țară în parte trebuie să conțină următoarele informații cu privire la grupul de întreprinderi multinaționale:

- (a) informații agregate referitoare la suma veniturilor, profitul (pierderile) anterioare impozitării veniturilor, impozitul pe venit plătit, impozitul pe venit acumulat, capitalul declarat, profitul nedistribuit, numărul de salariați și imobilizările corporale, altele decât numerarul sau echivalentele de numerar pentru fiecare jurisdicție în care își desfășoară activitatea grupul de întreprinderi multinaționale;
- (b) identificarea fiecărei entități constitutive din grupul de întreprinderi multinaționale, precizând jurisdicția în care își are rezidența fiscală respectiva entitate constitutivă și, în cazul în care este diferită de respectiva jurisdicție de rezidență fiscală, jurisdicția în temeiul legislației căreia este organizată respectiva entitate constitutivă și natura principalei sau principalelor activități economice ale respectivei entități constitutive.

(4) Comunicarea are loc în termen de 15 luni de la ultima zi a anului fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale la care se referă raportul pentru fiecare țară în parte. Primul raport pentru fiecare țară în parte se comunică pentru anul fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale începând cu data de 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date, comunicare care are loc în termen de 18 luni de la ultima zi a anului fiscal respectiv.”.

3. La articolul 16 se adaugă următorul alineat:

„(6) În pofida alineatelor (1)-(4) de la prezentul articol, informațiile comunicate de statele membre între ele în temeiul articolului 8aa sunt utilizate în scopul evaluării riscurilor de nivel înalt aferente prețurilor de transfer și a riscurilor aferente erodării bazei impozabile și transferului profiturilor, inclusiv al evaluării riscului de neconformare de către membrii grupului de întreprinderi multinaționale la normele aplicabile în materie de prețuri de transfer și, după caz, în scopul analizelor economice și statistice. Ajustarea prețurilor de transfer de către autoritățile fiscale din statul membru destinat nu se bazează pe informațiile care fac obiectul schimbului în temeiul articolului 8aa. În pofida celor de mai sus, nu există nicio interdicție privind utilizarea informațiilor comunicate de statele membre între ele în temeiul articolului 8aa ca bază pentru efectuarea de cercetări suplimentare ale acordurilor privind prețurile de transfer ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale altor aspecte de natură fiscală în cursul unui audit fiscal și, prin urmare, pot fi făcute ajustări corespunzătoare ale venitului impozabil al entității constitutive.”.

4. La articolul 20 se adaugă următorul alineat:

„(6) Schimbul automat de informații cu privire la raportul pentru fiecare țară în parte în conformitate cu articolul 8aa se face utilizând formularul-tip prevăzut în tabelele 1, 2 și 3 din secțiunea III a anexei III. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, regimul lingvistic al acestui schimb până la 31 decembrie 2016. Acestea nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la articolul 8aa în oricare dintre limbile oficiale și de lucru ale Uniunii. Cu toate acestea, este posibil ca regimul lingvistic să prevadă transmiterea elementelor esențiale ale informațiilor și într-o altă limbă oficială a Uniunii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”.

5. La articolul 21 se adaugă următorul alineat:

„(6) Informațiile comunicate în temeiul articolului 8aa alineatul (2) se furnizează prin mijloace electronice utilizând rețeaua CCN. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, mecanismele practice necesare pentru modernizarea rețelei CCN. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”.

6. La articolul 23, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre transmit Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8, 8a și 8aa, precum și rezultatele practice obținute. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formularul și condițiile de comunicare a evaluării anuale respective. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”.

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 25a

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive în ceea ce privește articolul 8aa și întreprind toate măsurile necesare pentru a garanta că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.”.

8. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”.

9. Se adaugă anexa III, al cărei text figurează în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică până la 4 iunie 2017 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică măsurile respective de la 5 iunie 2017.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 25 mai 2016.,

Pentru Consiliu

Președintele

J.R.V.A. DIJSSELBLOEM

ANEXĂ

„ANEXA III

NORME DE RAPORTARE PENTRU GRUPURILE DE ÎNTEPRINDERI MULTINAȚIONALE

SECȚIUNEA I

DEFINIȚIILE TERMENILOR

1. Termenul „Grup” înseamnă un ansamblu de întreprinderi legate prin dreptul de proprietate sau prin control, astfel încât acesta fie este obligat să elaboreze situații financiare consolidate în scopuri de raportare financiară în temeiul principiilor contabile aplicabile, fie ar fi obligat să facă acest lucru dacă participațiile în capitalurile proprii ale oricăreia dintre întreprinderile respective ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice.
2. Termenul „Întreprindere” înseamnă orice formă de desfășurare a unei activități economice de către orice persoană menționată la articolul 3 punctul 11 literele (b), (c) și (d).
3. Termenul „Grup de întreprinderi multinaționale” înseamnă orice grup care include două sau mai multe întreprinderi a căror rezidență fiscală se află în jurisdicții diferite sau care include o întreprindere cu rezidență fiscală într-o jurisdicție, dar care este imposibilă în altă jurisdicție pentru activitatea desfășurată prin intermediul unui sediu permanent și care nu este un grup de întreprinderi multinaționale exclus.
4. Termenul „Grup de întreprinderi multinaționale exclus” înseamnă, în ceea ce privește orice an fiscal al grupului, un grup al cărui venit consolidat total este mai mic de 750 000 000 EUR sau o sumă în moneda locală aproximativ echivalentă cu 750 000 000 EUR începând din ianuarie 2015, pe durata anului fiscal imediat anterior anului fiscal de raportare, astfel cum se reflectă în situațiile financiare consolidate ale grupului pentru respectivul an fiscal precedent.
5. Termenul „Entitate constitutivă” înseamnă oricare dintre următoarele:
 - (a) orice unitate operațională separată a unui grup de întreprinderi multinaționale care este inclusă în situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale în scopul raportării financiare sau care ar fi inclusă în acestea dacă participațiile în capitalurile proprii ale respectivei unități operaționale aparținând unui grup de întreprinderi multinaționale ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice;
 - (b) orice astfel de unitate operațională care este exclusă din situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale exclusiv din motive de mărime sau de importanță relativă;
 - (c) orice sediu permanent al oricărei unități operaționale separate a unui grup de întreprinderi multinaționale menționate la litera (a) sau (b), cu condiția ca unitatea operațională în cauză să elaboreze o situație financiară separată pentru respectivul sediu permanent în scopul raportării financiare, al raportării în scopuri de reglementare sau al raportării fiscale ori în scopuri de control intern al managementului.
6. Termenul „Entitate raportoare” înseamnă entitatea constitutivă însărcinată să prezinte, în numele grupului de întreprinderi multinaționale, un raport pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele articolului 8aa alineatul (3) în jurisdicția în care aceasta își are rezidența fiscală. Entitatea raportoare poate fi societatea-mamă finală, societatea-mamă surogat sau orice societate descrisă la secțiunea II punctul 1.
7. Termenul „Societate-mamă finală” înseamnă o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care îndeplinește următoarele criterii:
 - (a) are, în mod direct sau indirect, un interes suficient în ceea ce privește una sau mai multe entități constitutive ale grupului respectiv de întreprinderi multinaționale, astfel încât este obligată să elaboreze situații financiare consolidate în temeiul principiilor contabile aplicate în general în jurisdicția în care își are rezidența fiscală, sau ar fi obligată să facă acest lucru dacă participațiile sale în capitalurile proprii ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice în jurisdicțiile în care aceasta își are rezidența fiscală;
 - (b) în respectivul grup de întreprinderi multinaționale nu există nicio altă entitate constitutivă care să aibă, în mod direct sau indirect, un interes precum cel descris la litera (a) în prima entitate constitutivă menționată.
8. Termenul „Societate-mamă surogat” înseamnă o entitate constitutivă a grupului de întreprinderi multinaționale care a fost desemnată de respectivul grup de întreprinderi multinaționale ca unic substitut pentru societatea-mamă finală, cu scopul de a prezenta, în numele grupului de întreprinderi multinaționale în cauză, un raport pentru fiecare țară în parte în jurisdicția în care respectiva entitate constitutivă își are rezidența fiscală, atunci când se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la secțiunea II punctul 1 primul paragraf litera (b).

9. Termenul „An fiscal” înseamnă o perioadă contabilă anuală pentru care societatea-mamă finală a grupului de întreprinderi multinaționale își pregătește situațiile financiare.
10. Termenul „An fiscal de raportare” înseamnă anul fiscal ale cărui rezultate financiare și operaționale sunt reflectate în raportul pentru fiecare țară în parte menționat la articolul 8aa alineatul (3).
11. Termenul „Acord privind stabilirea autorității competente” înseamnă un acord care se încheie între reprezentanții autorizați ai unui stat membru al UE și cei ai unei jurisdicții din afara Uniunii care sunt părți la un acord internațional și care prevede schimbul automat de rapoarte pentru fiecare țară în parte între jurisdicțiile semnatare.
12. Termenul „Acord internațional” înseamnă Convenția multilaterală privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, orice convenție fiscală bilaterală sau multilaterală sau orice acord privind schimbul de informații în domeniul fiscal la care un stat membru este parte și care, prin clauzele sale, conferă forță juridică schimbului de informații în domeniul fiscal între jurisdicții, inclusiv schimbului automat de astfel de informații.
13. Termenul „Situații financiare consolidate” înseamnă situațiile financiare ale unui grup de întreprinderi multinaționale în care activele, pasivele, veniturile, cheltuielile și fluxurile de numerar ale societății-mamă finale și ale entităților constitutive sunt prezentate ca fiind ale unei singure entități economice.
14. Termenul „Eșec sistemic” cu privire la o jurisdicție înseamnă fie faptul că o jurisdicție a încheiat cu un stat membru un acord privind stabilirea autorității competente care este încă în vigoare, dar a suspendat schimbul automat (din alte motive decât cele conforme cu clauzele acordului), fie faptul că o jurisdicție a omis în alt fel, în mod repetat, să transmită automat unui stat membru rapoartele pentru fiecare țară în parte, aflate în posesia sa, ale grupurilor de întreprinderi multinaționale care dețin entități constitutive în statul membru respectiv.

SECȚIUNEA II

CERINȚE GENERALE DE RAPORTARE

1. O entitate constitutivă rezidentă într-un stat membru, care nu este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale, prezintă un raport pentru fiecare țară în parte referitor la anul fiscal de raportare al unui grup de întreprinderi multinaționale din care face parte, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:
 - (a) entitatea își are rezidența fiscală într-un stat membru;
 - (b) se aplică una dintre următoarele condiții:
 - (i) societatea-mamă finală a grupului de întreprinderi multinaționale nu este obligată să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte în jurisdicțiile în care își are rezidența fiscală;
 - (ii) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă finală este parte la un acord internațional în vigoare, la care este parte statul membru, dar nu este parte la un acord privind stabilirea autorității competente în vigoare la care să fie parte statul membru, până la momentul specificat la articolul 8aa alineatul (1), în vederea prezentării raportului pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal de raportare;
 - (iii) în jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă finală s-a produs un eșec sistemic care a fost notificat de către statul membru entității constitutive care își are rezidența fiscală în statul membru respectiv.

Fără a aduce atingere obligației societății-mamă finale menționate la articolul 8aa alineatul (1) sau a societății sale mamă surogat de a prezenta primul raport pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale care începe la 1 ianuarie 2016 sau după această dată, statele membre pot decide că obligația pentru entitățile constitutive prevăzută la punctul 1 din prezenta secțiune se aplică pentru rapoartele pentru fiecare țară în parte în ceea ce privește anii fiscali de raportare care încep la 1 ianuarie 2017 sau după această dată.

O entitate constitutivă rezidentă într-un stat membru, astfel cum este definită la primul paragraf de la prezentul punct, solicită societății sale mamă finale să îi pună la dispoziție toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească obligațiile de a prezenta un raport pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu articolul 8aa alineatul (3). Dacă în ciuda acestui lucru, respectiva entitate constitutivă nu a obținut sau nu a dobândit toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului pentru grupul de întreprinderi multinaționale, această entitate constitutivă prezintă un raport pentru fiecare țară în parte care conține toate informațiile de care dispune, obținute sau dobândite, și notifică statului său membru de rezidență că societatea-mamă finală a refuzat să pună la dispoziție informațiile necesare. Acest lucru nu aduce atingere dreptului statului membru în cauză de a aplica sancțiunile prevăzute în legislația sa națională; de asemenea, statul membru respectiv informează toate statele membre cu privire la refuzul sus-menționat.

Dacă același grup de întreprinderi multinaționale are mai mult de o entitate constitutivă cu rezidența fiscală în Uniune și dacă se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la litera (b) de la primul paragraf, grupul de întreprinderi multinaționale poate desemna una dintre respectivele entități constitutive să prezinte raportul pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele articolului 8aa alineatul (3), cu privire la orice an fiscal de raportare, în termenul specificat la articolul 8aa alineatul (1) și să notifice statului membru în cauză că prezentarea are ca scop îndeplinirea obligației de raportare care le revine tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale în cauză care își au rezidența fiscală în Uniune. Statul membru în cauză comunică, în temeiul articolului 8aa alineatul (2), raportul pentru fiecare țară în parte pe care l-a primit oricărui alt stat membru în care, pe baza informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale din care face parte entitatea raportoare fie își au rezidența fiscală, fie sunt impozabile pentru activitatea economică desfășurată prin intermediul unui sediu permanent.

În cazul în care o entitate constitutivă nu poate obține sau dobândi toate informațiile necesare pentru a prezenta un raport pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu articolul 8aa alineatul (3), respectiva entitate constitutivă nu este eligibilă pentru a fi desemnată drept entitate raportoare pentru grupul de întreprinderi multinaționale în conformitate cu al patrulea paragraf de la prezentul punct. Această regulă nu aduce atingere obligației entității constitutive de a-și notifica statul membru de rezidență cu privire la faptul că societatea-mamă finală a refuzat să pună la dispoziție informațiile necesare.

2. Prin derogare de la punctul 1, atunci când se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la punctul 1 primul paragraf litera (b), o entitate descrisă la punctul 1 nu este obligată să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte referitor la anul fiscal de raportare dacă grupul de întreprinderi multinaționale în cadrul căruia aceasta este o entitate constitutivă a pus la dispoziție un raport pentru fiecare țară în parte în conformitate cu articolul 8aa alineatul (3) referitor la respectivul an fiscal, prin intermediul unei societăți-mamă surogat care prezintă respectivul raport pentru fiecare țară în parte autorității fiscale din jurisdicția în care își are rezidența fiscală, la data specificată la articolul 8aa alineatul (1) sau anterior acestei date, și care, în cazul în care societatea-mamă surogat își are rezidența fiscală într-o jurisdicție din afara Uniunii, îndeplinește următoarele condiții:
 - (a) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat prevede obligația de a prezenta rapoarte pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele articolului 8aa alineatul (3);
 - (b) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat a încheiat un acord privind stabilirea autorității competente care este în vigoare la care este parte statul membru, până la data specificată la articolul 8aa alineatul (1), în vederea prezentării raportului pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal de raportare;
 - (c) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat nu a notificat statului membru un eșec sistemic;
 - (d) cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al grupului de întreprinderi multinaționale în cauză, jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat a fost informată de către entitatea constitutivă cu rezidența fiscală în jurisdicția respectivă că ea este societatea-mamă surogat;
 - (e) s-a transmis o notificare statului membru în conformitate cu punctul 4.
3. Statele membre solicită oricărei entități constitutive a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în statul membru respectiv să notifice statului membru dacă este societatea-mamă finală sau societatea-mamă surogat sau entitatea constitutivă desemnată conform punctului 1, până cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al respectivului grup de întreprinderi multinaționale. Statele membre pot prelungi respectivul termen până în ultima zi de depunere a declarației fiscale a respectivei entități constitutive pentru anul fiscal precedent.
4. Statele membre solicită ca, dacă o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în statul membru respectiv nu este societatea-mamă finală, nici societatea-mamă surogat, nici entitatea constitutivă desemnată conform punctului 1, entitatea respectivă să notifice statului membru identitatea și rezidența fiscală a entității raportoare până cel târziu în ultima zi din anul fiscal de raportare al respectivului grup de întreprinderi multinaționale. Statele membre pot prelungi respectivul termen până în ultima zi de depunere a declarației fiscale a respectivei entități constitutive pentru anul fiscal precedent.
5. Raportul pentru fiecare țară în parte specifică moneda în care sunt exprimate sumele menționate în raportul respectiv.

A. Modelul raportului pentru fiecare țară în parte

Tabelul 1 Prezentare generală a alocării veniturilor, a impozitelor și a activităților economice, per jurisdicție fiscală

[illegible]

Tabelul 2 Lista tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale incluse în fiecare agregare, per jurisdicție fiscală

Numele grupului de întreprinderi multinaționale: Anul fiscal vizat:															
Jurisdicția fiscală	Entitățile constitutive rezidente în jurisdicția fiscală	Jurisdicția fiscală de organizare sau de constituire, dacă este diferită de jurisdicția fiscală de rezidență	Principală (principalele) activitate (activități) economică (economice)												
			Cercetare și dezvoltare	Deținere sau gestionare de proprietate intelectuală	Achiziții sau atribuire de contracte de achiziții publice	Fabricație sau producție	Vânzări, comercializare sau distribuție	Servicii administrative, de gestiune sau de sprijin	Prestare servicii - către părți neafiliate	Finanțare internă a grupului	Servicii financiare regulate	Asigurări	Deținere de acțiuni sau de alte instrumente de capital	Inactiv	Altele ⁽¹⁾
	1.														
	2.														
	3.														
	1.														
	2.														
	3.														

(1) Vă rugăm să precizați natura activității entității constitutive la rubrica „Informații suplimentare”.

Tabelul 3 Informații suplimentare

Numele grupului de întreprinderi multinaționale: Anul fiscal vizat:														
Vă rugăm să includeți orice informații sau explicații succinte suplimentare pe care le considerați necesare sau care ar facilita înțelegerea informațiilor obligatorii furnizate în raportul pentru fiecare țară în parte.														

B. Instrucțiuni generale pentru prezentarea raportului pentru fiecare țară în parte

1. Obiectiv

Modelul se utilizează pentru raportarea alocării, în cadrul unui grup de întreprinderi multinaționale, a veniturilor, a impozitelor și a activităților economice pentru fiecare jurisdicție fiscală în parte.

2. Tratamentul sucursalelor și al sediilor permanente

Datele privind sediul permanent se raportează în funcție de jurisdicția fiscală în care este situat acesta, nu în funcție de jurisdicția fiscală de rezidență a unității operaționale din care face parte sediul permanent respectiv. Din raportul privind jurisdicția fiscală de rezidență a unității operaționale din care face parte sediul permanent se exclud datele financiare legate de sediul permanent.

3. Perioada vizată de modelul anual

Modelul vizează anul fiscal al întreprinderii multinaționale raportoare. În ceea ce privește entitățile constitutive, în funcție de întreprinderea multinațională raportoare, modelul trebuie să reflecte în mod coerent oricare dintre informațiile următoare:

- (a) informații privind anul fiscal al entităților constitutive relevante care se încheie la aceeași dată cu anul fiscal al întreprinderii multinaționale raportoare sau în perioada de 12 luni anterioară acestei date;
- (b) informații privind toate entitățile constitutive relevante raportate pentru anul fiscal al întreprinderii multinaționale raportoare.

4. Sursa datelor

La completarea modelului, întreprinderea multinațională raportoare utilizează aceleași surse de date, în mod sistematic de la un an la altul. Întreprinderea multinațională raportoare poate alege să utilizeze date din pachetele sale de raportare consolidată, din situațiile financiare statutare separate ale unei entități, din situațiile financiare de reglementare sau din conturile de management intern. Nu este necesar ca raportarea veniturilor, a profiturilor și a impozitelor să fie reconciliată, în model, cu situațiile financiare consolidate. Dacă se utilizează ca bază de raportare situațiile financiare statutare, toate sumele se convertesc în moneda funcțională declarată de întreprinderea multinațională raportoare, la cursul mediu de schimb pentru exercițiul declarat la secțiunea „Informații suplimentare” din model. Cu toate acestea, nu este necesar să se facă ajustări pentru a lua în considerare diferențele dintre diferitele principii contabile aplicate în diferitele jurisdicții fiscale.

Întreprinderea multinațională raportoare furnizează, în secțiunea „Informații suplimentare” din model, o scurtă descriere a surselor de date utilizate la elaborarea modelului. Dacă se modifică sursa de date utilizată de la un exercițiu la altul, întreprinderea multinațională raportoare explică motivele modificării și consecințele acesteia în secțiunea „Informații suplimentare” din model.

C. Instrucțiuni specifice pentru prezentarea raportului pentru fiecare țară în parte

1. Prezentare generală a alocării veniturilor, a impozitelor și a activităților economice, per jurisdicție fiscală (tabelul 1)

1.1. Jurisdicția fiscală

În prima coloană a tabelului, întreprinderea multinațională raportoare enumeră toate jurisdicțiile fiscale în care își au rezidența fiscală entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale. O jurisdicție fiscală este definită ca fiind o jurisdicție statală, dar și o jurisdicție nestatală care are autonomie fiscală. Se introduce un rând separat pentru toate entitățile constitutive din grupul de întreprinderi multinaționale care, potrivit întreprinderii multinaționale raportoare, nu își au rezidența fiscală în nicio jurisdicție fiscală. Dacă o entitate constitutivă este rezidentă în mai multe jurisdicții fiscale, se aplică regula de departajare din tratatul fiscal aplicabil pentru a se determina jurisdicția fiscală de rezidență. Dacă nu există niciun tratat fiscal aplicabil, entitatea constitutivă trebuie raportată în jurisdicția fiscală de care aparține locul conducerii efective al respectivei entități constitutive. Locul conducerii efective se determină pe baza unor standarde convenite la nivel internațional.

1.2. Venituri

În cele trei coloane de la rubrica „Venituri” din model, întreprinderea multinațională raportoare comunică următoarele informații:

- (a) suma veniturilor tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale din jurisdicția fiscală relevantă, generate din tranzacții cu întreprinderi asociate;
- (b) suma veniturilor tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale din jurisdicția fiscală relevantă, generate din tranzacții cu părți independente;
- (c) totalul sumelor menționate la literele (a) și (b).

Veniturile includ venituri din vânzări de stocuri și proprietăți, servicii, redevențe, dobânzi, prime și orice alte sume. Veniturile exclud plăți primite de la alte entități constitutive, care sunt tratate ca dividende în jurisdicția fiscală a plătitorului.

1.3. Profituri (pierderi) anterioare impozitării veniturilor

În cea de a cincea coloană a modelului, întreprinderea multinațională raportoare comunică suma profiturilor (pierderilor) anterioare impozitării veniturilor pentru toate entitățile constitutive cu rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă. Profiturile (pierderile) anterioare impozitării veniturilor includ toate elementele extraordinare de venituri și cheltuieli.

1.4. Impozit pe venit plătit (pe baza contabilității de casă)

În cea de a șasea coloană a modelului, întreprinderea multinațională raportoare comunică suma totală a impozitelor pe venit plătite efectiv în cursul anului fiscal relevant de toate entitățile constitutive cu rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă. Impozitele plătite includ impozitele în numerar plătite de entitatea constitutivă în jurisdicția fiscală de rezidență și în toate celelalte jurisdicții fiscale. Impozitele plătite includ impozitele reținute la sursă plătite de alte entități (întreprinderi asociate și întreprinderi independente) în ceea ce privește plățile către entitatea constitutivă. Astfel, dacă o societate A rezidentă în jurisdicția fiscală A încasează dobânzi în jurisdicția fiscală B, societatea A trebuie să raporteze impozitul reținut la sursă în jurisdicția fiscală B.

1.5. Impozit pe venit acumulat – anul curent

În cea de a șaptea coloană a modelului, întreprinderea multinațională raportoare comunică suma cheltuielilor curente acumulate cu impozitele, înregistrate pentru profiturile sau pierderile impozabile din exercițiul de raportare ale tuturor entităților constitutive cu rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă. Cheltuielile curente cu impozitele reflectă numai operațiunile din exercițiul curent și nu includ impozite amânate sau provizioane pentru datorii fiscale nesigure.

1.6. Capitalul declarat

În cea de a opta coloană a modelului, întreprinderea multinațională raportoare comunică cuantumul capitalului declarat al tuturor entităților constitutive cu rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă. În ceea ce privește sediile permanente, capitalul declarat trebuie să fie raportat de către entitatea juridică ce deține sediul permanent în cauză, cu excepția cazului în care, în jurisdicția fiscală a sediului permanent, există o cerință de capital definită, în scopuri de reglementare.

1.7. Profitul nedistribuit

În cea de a noua coloană a modelului, întreprinderea multinațională raportoare comunică cuantumul profiturilor nedistribuite ale tuturor entităților constitutive cu rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă, începând de la sfârșitul exercițiului respectiv. În ceea ce privește sediile permanente, profiturile nedistribuite trebuie să fie raportate de către entitatea juridică ce deține respectivul sediu permanent.

1.8. Număr de salariați

În cea de a zecea coloană a modelului, întreprinderea multinațională raportoare comunică numărul total de salariați în echivalent normă întreagă al tuturor entităților constitutive cu rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă. Numărul de salariați poate fi raportat începând de la sfârșitul exercițiului, pe baza nivelurilor medii de ocupare a forței de muncă pentru exercițiul în cauză sau pe orice altă bază aplicată în mod sistematic în toate jurisdicțiile fiscale și de la un exercițiu la altul. În acest scop, contractorii independenți participanți la activitățile de exploatare obișnuite ale entității constitutive pot fi raportați ca salariați. Este permisă rotunjirea sau aproximarea rezonabilă a numărului de salariați, cu condiția ca această rotunjire sau aproximare să nu denatureze semnificativ distribuția relativă a salariaților între diferitele jurisdicții fiscale. Se aplică abordări coerente de la un exercițiu la altul și în toate entitățile.

1.9. Imobilizări corporale, altele decât numerarul și echivalentele de numerar

În cea de a unsprezecea coloană a modelului, întreprinderea multinațională raportoare comunică cuantumul valorilor contabile nete ale imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive cu rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă. În ceea ce privește sediile permanente, imobilizările trebuie raportate în cea ce privește jurisdicția fiscală în care este situat sediul permanent. În acest scop, imobilizările corporale nu includ numerar sau echivalente de numerar, imobilizări necorporale sau active financiare.

2. Lista tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale incluse în fiecare agregare, per jurisdicție fiscală (tabelul 2)

2.1. Entitățile constitutive rezidente în jurisdicția fiscală

Întreprinderea multinațională raportoare enumeră, pentru fiecare jurisdicție fiscală și pentru fiecare denumire de entitate juridică, toate entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care își au rezidența fiscală în jurisdicția fiscală relevantă. Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 2 din instrucțiunile generale referitoare la sediile permanente, sediul permanent se menționează în legătură cu jurisdicția fiscală în care este situat. Se notează entitatea juridică căreia îi aparține sediul permanent.

2.2. Jurisdicția fiscală de organizare sau de înregistrare, dacă este diferită de jurisdicția fiscală de rezidență

Întreprinderea multinațională raportoare comunică numele jurisdicției fiscale în temeiul legilor căreia este organizată sau înregistrată entitatea constitutivă a întreprinderii multinaționale, dacă aceasta este diferită de jurisdicția fiscală de rezidență.

2.3. Principala (principalele) activitate (activități) economică (economice)

Întreprinderea multinațională raportoare determină natura principalei (principalelor) activități economice desfășurate de entitatea constitutivă în jurisdicția fiscală relevantă, bifând una sau mai multe căsuțe corespunzătoare.”

DIRECTIVA (UE) 2016/882 A COMISIEI
din 1 iunie 2016
de modificare a Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește
cerințele lingvistice
(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar ⁽¹⁾, în special articolul 31,

întrucât:

- (1) Anumite dispoziții din anexa VI la Directiva 2007/59/CE cu privire la cerințele lingvistice de nivel B1 pentru mecanicii de locomotivă reprezintă o sarcină inutil de mare în cazuri foarte specifice, în care mecanicii de locomotivă ajung numai la gara de frontieră a unui stat membru învecinat, având așadar un impact asupra continuității operațiunilor transfrontaliere.
- (2) Prin urmare, este necesar să se reducă sarcina lingvistică inutilă în secțiunile dintre frontiere și în gările situate în apropierea granițelor și desemnate pentru operațiuni transfrontaliere, prin scutirea mecanicilor de locomotivă în cauză de la cerințele lingvistice de nivel B1.
- (3) Ar trebui, înainte de acordarea acestei scutiri, să se instituie măsuri suficiente pentru a asigura comunicarea între mecanicii implicați și personalul gestionarului de infrastructură în situații de rutină, de avarie și de urgență, pentru a se evita orice impact negativ asupra siguranței sistemului feroviar.
- (4) Ar trebui să se prevadă măsuri tranzitorii pentru mecanicii de locomotivă care și-au obținut sau își vor obține permisul în conformitate cu Directiva 2007/59/CE înainte de data de aplicare a dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive.
- (5) Prin urmare, Directiva 2007/59/CE ar trebui modificată în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul comitetului menționat la articolul 32 alineatul (1) din Directiva 2007/59/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa VI la Directiva 2007/59/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Se consideră că mecanicii de locomotivă care și-au obținut sau își vor obține permisul în conformitate cu Directiva 2007/59/CE înainte de 1 iulie 2016 dețin permise conforme cu cerințele acestei directive.

⁽¹⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 51.

Articolul 3

(1) Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la 1 iulie 2016, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând cu 1 iulie 2016.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Republica Cipru și Republica Malta nu au obligația de a transpune și a aplica prezenta directivă atât timp cât nu există un sistem feroviar pe teritoriile lor.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 1 iunie 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Punctul 8 din anexa VI la Directiva 2007/59/CE se înlocuiește cu următorul text:

„8. TESTELE LINGVISTICE

1. Mecanicii care trebuie să comunice cu gestionarul de infrastructură cu privire la probleme esențiale de siguranță trebuie să aibă cunoștințe lingvistice în cel puțin una dintre limbile stabilite de gestionarul de infrastructură respectiv. Cunoștințele lingvistice trebuie să le permită acestora să comunice activ și eficient în situații de rutină, de avarie și de urgență. Aceștia trebuie să fie capabili să utilizeze mesajele și metoda de comunicare precizate în STI «Exploatarea și gestionarea traficului».
2. Pentru a răspunde cerințelor prevăzute la punctul 1, mecanicii trebuie să fie capabili să înțeleagă (atât la nivel de ascultare, cât și de citit) și să comunice (atât verbal, cât și în scris) conform nivelului B1 din Cadrul european comun de referință pentru limbi (CEFR) stabilit de Consiliul Europei ⁽¹⁾.
3. În cazul secțiunilor dintre frontiere și în cazul gărilor situate în apropierea granițelor și desemnate pentru operațiuni transfrontaliere, mecanicii trenurilor exploatate de o întreprindere feroviară pot fi scutiți de gestionarul de infrastructură de la cerințele prevăzute la punctul 2, cu condiția ca procedura de mai jos să fie aplicată:
 - (a) întreprinderea feroviară solicită o derogare de la gestionarul de infrastructură pentru mecanicii în cauză. Pentru a garanta tratamentul echitabil și egal al candidaților, gestionarul de infrastructură aplică aceeași procedură de evaluare în cazul fiecărei cereri de acordare a derogării depuse, această procedură făcând parte din documentul de referință al rețelei;
 - (b) gestionarul de infrastructură acordă o derogare în cazul în care întreprinderea feroviară poate dovedi că a luat suficiente măsuri pentru a asigura comunicarea între mecanicii implicați și personalul gestionarului de infrastructură în situații de rutină, de avarie și de urgență, astfel cum se prevede la punctul 1;
 - (c) întreprinderile feroviare și gestionarii de infrastructură se asigură că personalul în cauză cunoaște aceste reguli și proceduri și că beneficiază de o formare corespunzătoare prin intermediul sistemelor lor de management al siguranței.”.

⁽¹⁾ Cadrul european comun de referință pentru limbi: învățare, predare, evaluare, 2001 (Cambridge University Press pentru versiunea în limba engleză – ISBN 0-521-00531-0). Disponibil de asemenea pe site-ul de internet al Cedefop: <http://www.cedefop.europa.eu/>

DECIZII

DECIZIA (UE, Euratom) 2016/883 A COMISIEI

din 31 mai 2016

privind normele de punere în aplicare pentru măsurile standard de securitate, nivelurile de alertă și gestionarea situațiilor de criză în cadrul Comisiei, în temeiul articolului 21 din Decizia (UE, Euratom) 2015/443 privind securitatea în cadrul Comisiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

având în vedere Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei ⁽¹⁾, în special articolul 21,

întrucât:

- (1) Obiectivul normelor de punere în aplicare pentru măsurile standard de securitate, nivelurile de alertă și gestionarea situațiilor de criză este de a asigura nivelurile adecvate de protecție a integrității fizice a persoanelor, a incintelor sau a altor active, în mod proporțional cu riscurile identificate, precum și de a obține, în timp util, rezultate eficiente în materie de securitate.
- (2) Sistemul nivelurilor de alertă de securitate al Comisiei, introdus prin Decizia 2007/65/CE a Comisiei ⁽²⁾, trebuie revizuit și simplificat pentru a constitui un răspuns mai flexibil și mai eficace la amenințările la adresa securității.
- (3) Înființarea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), cu statut de organism al Uniunii autonom din punct de vedere funcțional, impune modificarea normelor actuale privind nivelurile de alertă în ceea ce privește obligația de diligență față de personalul Comisiei. SEAE este responsabil pentru securitatea și siguranța incintelor Delegației Uniunii Europene și ale personalului care lucrează în acestea.
- (4) Prezenta decizie face obiectul unei decizii a Comisiei prin care este abilitat membrul Comisiei responsabil cu securitatea, în deplină conformitate cu regulamentul intern de procedură, astfel cum se prevede la articolul 21 din Decizia (UE, Euratom) 2015/443.
- (5) Prin urmare, Decizia 2007/65/CE ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiție

Pe lângă definițiile prevăzute la articolul 1 din Decizia (UE, Euratom) 2015/443, se aplică următoarea definiție:

„nivel de alertă” înseamnă o serie de măsuri de securitate menite să ofere un nivel specific de protecție a integrității fizice a persoanelor, a incintelor sau a altor active din cadrul Comisiei, în mod proporțional cu amenințările la adresa securității.

⁽¹⁾ JO L 72, 17.3.2015, p. 41.

⁽²⁾ Decizia 2007/65/CE a Comisiei din 15 decembrie 2006 de instituire a măsurilor de securitate standard și a nivelurilor de alertă ale Comisiei și de modificare a regulamentului său de procedură în ceea ce privește procedurile operaționale de gestionare a situațiilor de criză (JO L 32, 6.2.2007, p. 144).

*Articolul 2***Obiect și domeniu de aplicare**

- (1) Prezenta decizie stabilește măsurile corespunzătoare nivelurilor de alertă, în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443, pentru a anticipa sau a răspunde la amenințările și incidentele care afectează securitatea în cadrul Comisiei, precum și măsurile necesare pentru gestionarea situațiilor de criză.
- (2) În incintele Comisiei se aplică un sistem de securitate care cuprinde măsuri standard de securitate și trei niveluri de alertă. Măsurile standard de securitate și nivelurile de alertă sunt identificate prin coduri de culoare: „ALB” corespunde măsurilor standard de securitate; „GALBEN”, „PORTOCALIU” și „ROȘU” corespund unor niveluri de amenințare sporită.
- (3) Prezenta decizie se aplică tuturor departamentelor Comisiei și în toate incintele acesteia situate în interiorul și în afara Uniunii Europene, sub rezerva responsabilităților prevăzute la articolul 4.

*Articolul 3***Niveluri de alertă**

- (1) În cazul în care nu s-a identificat o amenințare sau un incident care să afecteze integritatea fizică a persoanelor, a incintelor sau a altor active din cadrul Comisiei, se aplică măsurile standard de securitate, corespunzătoare nivelului „ALB”. Acestea sunt utilizate zilnic și sunt destinate să asigure un nivel adecvat de securitate.
- (2) În cazul în care există amenințări sau se produce un incident ce afectează integritatea fizică a persoanelor, a incintelor ori a altor active, care pot avea un efect negativ asupra Comisiei sau a funcționării acesteia, se aplică nivelul de alertă „GALBEN”.
- (3) În cazul în care există amenințări care afectează integritatea fizică a persoanelor, a incintelor sau a altor active, iar aceste amenințări vizează în mod specific Comisia sau funcționarea acesteia, chiar dacă nu s-a identificat o anumită țintă sau un anumit moment de atac, se aplică nivelul de alertă „PORTOCALIU”.
- (4) În cazul în care există amenințări indicând un atac iminent care afectează integritatea fizică a persoanelor, a incintelor sau a altor active, iar aceste amenințări vizează în mod specific Comisia sau funcționarea acesteia, se aplică nivelul de alertă „ROȘU”.

*Articolul 4***Responsabilități**

- (1) Membrul Comisiei responsabil cu securitatea:
- (a) decide, în consultare cu alte instituții europene și cu alte entități europene relevante, modificarea nivelului de alertă;
 - (b) decide, la consilierea Direcției Generale Resurse Umane și Securitate, măsurile specifice corespunzătoare nivelului de alertă care trebuie puse în aplicare, având în vedere situația curentă în materie de securitate, și măsurile suplimentare care trebuie adoptate;
 - (c) îi informează pe președintele și pe ceilalți membri ai Comisiei cu privire la orice decizie luată în temeiul prezentului articol.
- (2) Direcția Generală Resurse Umane și Securitate:
- (a) este responsabilă de punerea în aplicare a prezentei decizii în incintele Comisiei situate în statele membre ale Uniunii Europene;
 - (b) asigură legătura cu serviciile externe, astfel cum se prevede la articolul 18 alineatul (2) din Decizia (UE, Euratom) 2015/443, în cazul unor amenințări sau incidente care afectează integritatea fizică a persoanelor, a incintelor sau a altor active din cadrul Comisiei;

- (c) în caz de urgență, ia deciziile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b). Cât mai curând posibil după luarea măsurilor respective, Direcția Generală Resurse Umane și Securitate îl informează pe membrul Comisiei responsabil cu securitatea cu privire la măsurile luate și la motivele care stau la baza acestora;
- (d) monitorizează în permanență amenințările și riscurile legate de securitate.
- (3) Direcția Generală Ajutor Umanitar și Protecție Civilă este responsabilă de punerea în aplicare a prezentei decizii în toate birourile sale situate în țări terțe.
- (4) Direcția Generală Comunicare este responsabilă de punerea în aplicare a prezentei decizii în reprezentanțele Comisiei și în reprezentanțele regionale.
- (5) Direcția Generală Centrul Comun de Cercetare este responsabilă de punerea în aplicare a prezentei decizii în incintele Centrului Comun de Cercetare al Comisiei.
- (6) Direcțiile generale enumerate mai sus pot lua măsuri de securitate suplimentare în caz de urgență, în conformitate cu prezenta decizie și cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443. Direcția Generală Resurse Umane și Securitate este informată fără întârziere cu privire la aceste măsuri.

Articolul 5

Măsuri

- (1) Direcția Generală Resurse Umane și Securitate adoptă și pune în aplicare măsurile de securitate în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443. Direcția Generală Resurse Umane și Securitate întocmește și pune în aplicare o listă neexhaustivă de măsuri.
- (2) Măsurile corespunzătoare nivelurilor de alertă sunt în strictă conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443. Nivelurile de alertă sunt definite în strânsă colaborare cu serviciile competente ale altor instituții europene și ale altor entități relevante ale Uniunii, precum și cu statele membre care găzduiesc incinte ale Comisiei.
- (3) Nivelurile de alertă sunt reprezentate în spațiile publice printr-un sistem de semnalizare bazat pe un cod al culorilor, culoarea fiind diferită în funcție de nivelul de alertă.
- (4) Măsurile de securitate corespunzătoare nivelului „ALB” sunt prezentate în detaliu într-o notificare de securitate în deplină conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Decizia (UE, Euratom) 2015/443.

CAPITOLUL 2

DISPOZIȚII DIVERSE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 6

Transparență

Prezenta decizie este adusă la cunoștința personalului Comisiei și a tuturor persoanelor cărora li se aplică.

Articolul 7

Abrogare

Decizia 2007/65/CE se abrogă.

*Articolul 8***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 31 mai 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*
Kristalina GEORGIEVA
Vicepreședinte

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/884 A COMISIEI**din 1 iunie 2016****de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („*Piper Betle*”), în ceea ce privește perioada sa de aplicare**

[notificată cu numărul C(2016) 3181]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 53 alineatul (1) litera (b) punctul (i),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 stabilește principiile generale care reglementează produsele alimentare în general și siguranța acestora în special, la nivelul Uniunii și la nivel național. Acesta prevede măsuri de urgență care trebuie luate de Comisie în cazul în care există dovezi că produsele alimentare importate dintr-o țară terță sunt susceptibile de a constitui un risc grav pentru sănătatea umană.
- (2) Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE ⁽²⁾ a interzis, până la 31 iulie 2014, importul în Uniune de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel din Bangladesh. Decizia a fost adoptată ca urmare a unui număr mare de notificări emise către Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF) din cauza prezenței unei game largi de tulpini de *Salmonella*, inclusiv de *Salmonella typhimurium*, descoperite în produsele alimentare care conțin sau constau în frunze de betel din Bangladesh. Tulpina de *Salmonella typhimurium* este al doilea cel mai raportat serotip la om și a fost descoperită cu prevalență ridicată în produsele alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („*Piper betle*”, cunoscut în general sub denumirea de „frunze de paan” sau „*betel quid*”) din Bangladesh. Începând din 2011, Regatul Unit a raportat câteva focare de intoxicare cu *Salmonella* provocată de frunzele de betel.
- (3) Deoarece Bangladesh nu a fost în măsură să furnizeze garanții pentru siguranța importurilor de frunze de betel în Uniune și în pofida eforturilor Comisiei, deciziile de punere în aplicare 2014/510/UE ⁽³⁾ și (UE) 2015/1028 ⁽⁴⁾ ale Comisiei au prelungit perioada de aplicare a suspendării temporare a importurilor acestor produse prevăzute în Decizia 2014/88/UE de punere în aplicare până la 30 iunie 2015 și, respectiv, la 30 iunie 2016.
- (4) Planul revizuit de acțiune transmis de către Bangladesh în august 2015 este incomplet. Nu există garanții privind aplicarea efectivă și asigurarea respectării acestuia. Noile informații transmise de către Bangladesh în aprilie 2016 nu demonstrează eficiența acestui plan de acțiune. Interdicția autoimpusă privind exportul de frunze de betel introdusă de Bangladesh în mai 2013 rămâne în vigoare. Totuși, aceasta nu s-a dovedit a fi pe deplin eficace și, de la adoptarea sa, au fost raportate la RASFF 26 de cazuri de tentative de import de frunze de betel în Uniune. Prin urmare, garanțiile furnizate de Bangladesh nu sunt suficiente pentru soluționarea problemei reprezentate de riscurile grave pentru sănătatea umană. Măsurile de urgență stabilite prin Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE ar trebui, așadar, să rămână în vigoare.
- (5) Prin urmare, perioada de aplicare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE ar trebui să fie prelungită din nou.
- (6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE a Comisiei din 13 februarie 2014 de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („*Piper betle*”) (JO L 45, 15.2.2014, p. 34).⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/510/UE a Comisiei din 29 iulie 2014 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („*Piper betle*”), în ceea ce privește perioada sa de aplicare (JO L 228, 31.7.2014, p. 33).⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1028 a Comisiei din 26 iunie 2015 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („*Piper betle*”), în ceea ce privește perioada sa de aplicare (JO L 163, 30.6.2015, p. 53).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 4 din Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Prezenta decizie se aplică până la 30 iunie 2018.”

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 1 iunie 2016.

Pentru Comisie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Membru al Comisiei

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 al Comisiei din 18 martie 2016 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor pentru construirea, testarea, instalarea, operarea și repararea tahografelor și a componentelor acestora

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 139 din 26 mai 2016)

Se inserează anexa II după cum urmează:

„ANEXA II

MARCA ȘI CERTIFICATUL DE OMOLOGARE

I. MARCA DE OMOLOGARE

1. Marca de omologare constă în următoarele:

- (a) un dreptunghi în interiorul căruia se plasează litera „e” urmată de un număr sau de o literă distinctiv(ă) pentru țara care a emis omologarea, conform următoarelor semne convenționale:

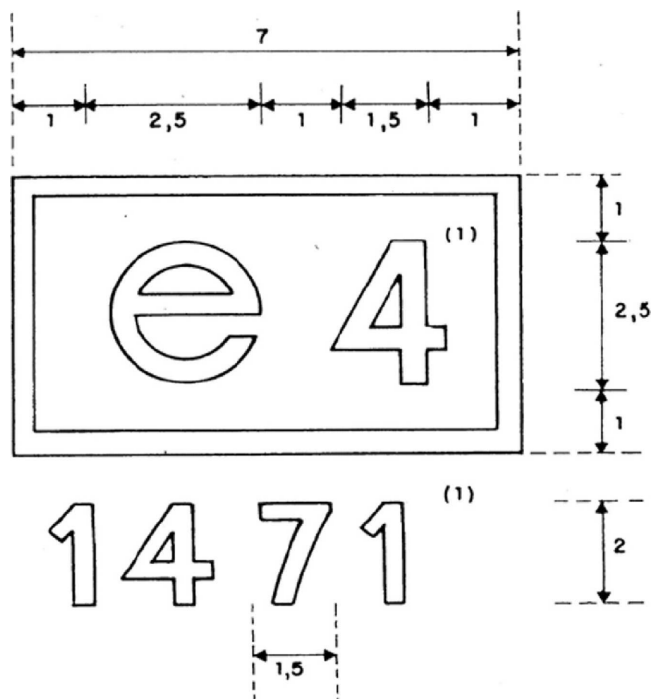
Belgia	6,
Bulgaria	34,
Republica Cehă	8,
Danemarca	18,
Germania	1,
Estonia	29,
Irlanda	24,
Grecia	23,
Spania	9,
Franța	2,
Croația	25,
Italia	3,
Cipru	CY,
Letonia	32,
Lituania	36,
Luxemburg	13,
Ungaria	7,
Malta	MT,
Țările de Jos	4,
Austria	12,
Polonia	20,
Portugalia	21,
România	19,
Slovenia	26,
Slovacia	27,
Finlanda	17,
Suedia	5,
Regatul Unit	11,

și

- (b) un număr de omologare care corespunde numărului certificatului de omologare acordat prototipului de aparatură de înregistrare sau de foaie de înregistrare sau numărului de card de tahograf, plasat în imediata apropiere a dreptunghiului respectiv.

2. Marca de omologare se aplică pe plăcuța descriptivă a fiecărui set de aparatură, precum și pe fiecare foaie de înregistrare și pe fiecare card de tahograf. Marca trebuie să fie indelebilă și să rămână întotdeauna clar lizibilă.

3. Dimensiunile mărcii de omologare prezentate mai jos ⁽¹⁾ sunt exprimate în milimetri, acestea reprezentând dimensiunile minime. Raportul dintre dimensiuni trebuie păstrat.

⁽¹⁾ Aceste cifre sunt prezentate doar cu titlu orientativ.

II. CERTIFICAT DE OMOLOGARE PENTRU TAHOGRAFE ANALOGICE

Un stat membru care a acordat o omologare emite solicitantului un certificat de omologare, al cărui model este prezentat în continuare. Atunci când informează celelalte state membre cu privire la omologările emise sau, dacă este cazul, retrase, statul membru în cauză folosește copii ale certificatului de omologare respectiv.

CERTIFICAT DE OMOLOGARE

Denumirea administrației competente

Notificare privind ⁽¹⁾:

- omologarea unui tip de aparatură de înregistrare
- retragerea omologării unui tip de aparatură de înregistrare
- omologarea unui model de foaie de înregistrare
- retragerea omologării unui model de foaie de înregistrare

Omologarea nr.:

.....

1. Denumirea sau marca comercială
2. Denumirea tipului sau a modelului
3. Denumirea producătorului
4. Adresa producătorului
5. Prezentat pentru omologare la
6. Testat la
7. Data și numărul testului (testelor)
8. Data omologării
9. Data retragerii omologării
10. Tipul sau tipurile de aparatură de înregistrare pentru care este destinată foaia de înregistrare
11. Locul
12. Data
13. Documente descriptive anexate
14. Observații (inclusiv poziția sigiliilor, dacă este cazul)

(Semnătura)

⁽¹⁾ A se șterge mențiunile care nu sunt aplicabile.

III. CERTIFICAT DE OMOLOGARE PENTRU TAHOGRAFE DIGITALE

Un stat membru care a acordat o omologare emite solicitantului un certificat de omologare, al cărui model este prezentat în continuare. Atunci când informează celelalte state membre cu privire la omologările emise sau, dacă este cazul, retrase, statul membru în cauză folosește copii ale certificatului de omologare respectiv.

CERTIFICAT DE OMOLOGARE PENTRU TAHOGRAFE DIGITALE

Denumirea administrației competente

Notificare privind ⁽¹⁾:

☐ omologarea:

☐ retragerea omologării:

☐ unui model de aparatură de înregistrare

☐ unei componente de aparatură de înregistrare ⁽²⁾

☐ unui card de conducător auto

☐ unui card de atelier

☐ unui card de societate

☐ unui card de controlor

Omologarea nr.:

.....

1. Firma producătoare sau marca comercială

2. Denumirea modelului

3. Denumirea producătorului

4. Adresa producătorului

5. Prezentat(ă) pentru omologare la data de

6. Laborator (laboratoare)

7. Data și numărul raportului de testare

8. Data omologării

9. Data retragerii omologării

10. Modelul aparaturii (aparaturilor) de înregistrare cu care este destinată a fi folosită componenta

11. Locul

12. Data

13. Documente descriptive anexate

14. Observații (inclusiv poziția sigiliilor, dacă este cazul)

(Semnătura)

⁽¹⁾ A se bifa casetele relevante.

⁽²⁾ A se preciza componenta care face obiectul notificării.

IV. CERTIFICAT DE OMOLOGARE PENTRU TAHOGRAFE INTELIGENTE

Un stat membru care a acordat o omologare emite solicitantului un certificat de omologare, al cărui model este prezentat în continuare. Atunci când informează celelalte state membre cu privire la omologările emise sau, dacă este cazul, retrase, statul membru în cauză folosește copii ale certificatului de omologare respectiv.

CERTIFICAT DE OMOLOGARE PENTRU TAHOGRAFE INTELIGENTE

Denumirea administrației competente

Notificare privind ⁽¹⁾:

☐ omologarea: ☐ retragerea omologării:

- ☐ unui model de aparatură de înregistrare
- ☐ unei componente de aparatură de înregistrare ⁽²⁾
- ☐ unui card de conducător auto
- ☐ unui card de atelier
- ☐ unui card de societate
- ☐ unui card de controlor

Omologarea nr.:

.....

1. Firma producătoare sau marca comercială
2. Denumirea modelului
3. Denumirea producătorului
4. Adresa producătorului
5. Prezentat(ă) pentru omologare la data de
6. (a) Laborator de testare pentru certificarea funcționării
- (b) Laborator de testare pentru certificarea securității
- (c) Laborator de testare pentru certificarea interoperabilității
7. (a) Data și numărul certificatului de funcționare
- (b) Data și numărul certificatului de securitate
- (c) Data și numărul certificatului de interoperabilitate
8. Data omologării
9. Data retragerii omologării
10. Modelul aparaturii (aparaturilor) de înregistrare cu care este destinată a fi folosită componenta
11. Locul
12. Data
13. Documente descriptive anexate
14. Observații (inclusiv poziția sigiliilor, dacă este cazul)

(Semnătura)

⁽¹⁾ A se bifa casetele relevante.

⁽²⁾ A se preciza componenta care face obiectul notificării.”

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/535 al Comisiei din 5 aprilie 2016 de modificare a anexei II la Regulamentul (UE) nr. 206/2010 în ceea ce privește rubrica referitoare la Singapore din lista țărilor terțe, a teritoriilor sau a părților acestora din care este autorizată introducerea în Uniune a cărnii proaspete

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 89 din 6 aprilie 2016)

La pagina 13, în anexă, în modelul de certificat sanitar-veterinar NZ-TRANSIT-SG, la punctul II.1 Certificat de sănătate publică, în penultimul rând de la punctul II.1.3:

în loc de: „cerințele relevante prevăzute în secțiunea I, respectiv V din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 853/2004”,

se citește: „cerințele relevante prevăzute în secțiunea I, respectiv V din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004”.

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/876 al Comisiei din 1 iunie 2016 de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să se aplice cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în perioada 20 mai 2016-27 mai 2016 în cadrul contingentelor tarifare deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2081 pentru anumite cereale originare din Ucraina

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 145 din 2 iunie 2016)

La pagina 22, considerentul 3, prima teză:

în loc de: „Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse de la 20 mai 2016 și până la 27 mai 2016 la ora 13.00, ora Bruxelles-ului, pentru contingentul cu numărul de ordine 09.4306 sunt mai mari decât cantitățile disponibile.”,

se citește: „Cantitățile care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse de la 20 mai 2016, ora 13.00, și până la 27 mai 2016, ora 13.00, ora Bruxelles-ului, pentru contingentul cu numărul de ordine 09.4306 sunt mai mari decât cantitățile disponibile.”

La pagina 22, articolul 1 alineatul (1):

în loc de: „(1) Cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de import din cadrul contingentului cu numărul de ordine 09.4306 menționat în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2081, introduse din 20 mai 2016 până la 27 mai 2016 ora 13.00, ora Bruxelles-ului, li se aplică un coeficient de alocare de 49,812221 % pentru cererile introduse în cadrul contingentului tarifar cu numărul de ordine 09.4306.”,

se citește: „(1) Cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de import din cadrul contingentului cu numărul de ordine 09.4306 menționat în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2081, introduse din 20 mai 2016, ora 13.00, până la 27 mai 2016, ora 13.00, ora Bruxelles-ului, li se aplică un coeficient de alocare de 49,812221 % pentru cererile introduse în cadrul contingentului tarifar cu numărul de ordine 09.4306.”

Rectificare la Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 173 din 12 iunie 2014)

1. La pagina 230, la articolul 10 alineatul (9):

în loc de: „(9) ABE, după consultarea cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare detaliate, specificând conținutul planului de redresare.”,

se citește: „(9) ABE, după consultarea cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare detaliate, specificând conținutul planului de rezoluție.”

2. La pagina 232, la articolul 12 alineatul (6):

în loc de: „(6) ABE, după consultarea cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare, specificând conținutul planului de redresare, ținând cont de diversitatea modelelor de afaceri ale grupurilor de pe piața internă.”,

se citește: „(6) ABE, după consultarea cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare, specificând conținutul planului de rezoluție, ținând cont de diversitatea modelelor de afaceri ale grupurilor de pe piața internă.”

3. La pagina 309, la articolul 84 alineatul (3) al doilea paragraf:

în loc de: „Procedura de verificare a efectelor divulgării informațiilor include o evaluare specifică a efectelor oricărei divulgări a conținutului și detaliilor planului de redresare și restructurare astfel cum este menționat la articolele 5, 7, 10, 11 și 12 și rezultatul evaluărilor realizate în conformitate cu articolele 6, 8 și 15.”,

se citește: „Procedura de verificare a efectelor divulgării informațiilor include o evaluare specifică a efectelor oricărei divulgări a conținutului și detaliilor planului de redresare și de rezoluție astfel cum este menționat la articolele 5, 7, 10, 11 și 12 și rezultatul evaluărilor realizate în conformitate cu articolele 6, 8 și 15.”

